

Landskap: Småland. Upptecknat av: Carl Viking.
 Härad: Uppvidinge. Adress: Furåkra, ² Präksmåla.
 Socken: Ålgult. Berättat av: F. d. Lantbr: Jan Persson.
 Uppteckningsår: 1940. Född år 1880 i Ålgults socken.

Uppteckningen berör en Ålfångst av
"Ljugare = Jödde."

Vol: 1.

Sidor: 1-6

F. d. Lantbr: Jan Persson, född 1880 i Fagraskeg Ålgultssocken, Kramobergs-län. Söd sammanställdes 1915.
 Persson var god jägare och fiskare. Berättade gärna om sina ovanliga bragder, varan är lätt att förstå att 2/10 delar vbro lägn, men efter som Persson påstod, "så var det på sant, som sola gott opp i da;" ä då ha vi ingen orsak att betviula följande uppteckning
 Skriv endast på denna sida! innehåll.

1)
Året 1890. Fjånade jag hos nu Söde Lutter: Per
divand Nilsson Fagraskog i Ålgults socken.
Om söndagarna gick jag ofta till Jon Pers-
son, som bodde i rist "Sunnarästgåva" i Fag-
raskog vestregård. Så berättade han o. a.
denna saga, som han själv upplevat. "Jimmie
ungdom var det nätt om skulet hos oss
med brödet gick det väl an. Jag var ing-
en dålig skytt, så nog knep jag en "Räbge"
ibland, fast det var bräckt, ty det kanne kos-
tat mej cellerna. Ingen var aldrig löslig an-
nat för Konliga & Kockedär Adelsfolk. Men
oss var haure det tillät kungl: krana gät-
na älgarna att göra, dessa fetare blev som
fills di skulle smörja kräset med älgköt.
Våra ägor gränsade in till Gudsågen
Velanders å godset kvarngården. Gollen
Velanders var Frimurare & han hade på

2.)
höstridan bjutt be rej mora djupa göddar
från Stockholm. De hade rot & reja beam,
så nu skulle älgarna få påhelsing. Jag
tog en morgon min nya ålpåm & gick neråt vä-
stnåge, som går intill Velanders äggar. Jag
känkte la hem axarna för att hötkärja. Han
Ni tänka er att när jag kom intill Velanders
rågång, så fick jag se en stor älg som stå-
mot en stor tall & vägga må sin månglag-
giga krona. Gubbet hade jag nu bässa med
mej. Så samma hade det varit för hade
jag skjutit ner älgen; så hade jag tra-
ligen äkt fast. Men då fick jag en gub-
ide. Jag hadde läst om hur "Buffalo Bill"
kastade "Lassa" & smärjde Buffelaxar. Kan-
ske när allt går omkring, så kan jag smär-
ja älgen för de blir minst värden hita då.
Med krammen i ena handen & en liten yta i

3.)

ACC. N:R. M. 7018:3.LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

den andra smöj jag mej närmare älgen sen
jag först gjort en knara i kammens ena
ända. Jag smöj ljudlöst fram från matst
häll & älgen stod en 10. alnar från bollen med
akkerändan vänd åt mej & trädet. Jag kas-
gade i hast fast kammens ena ända vid
bollen tog knaran i hämma & reste mej opp
& kastade snärjan över älgens brana. Sen
fulingen tog ett helsikes språng så då bra-
kade till i bollen, men sen började han i
galopp qua runt bollen. Jag var intet
busan te & kamma undan, så älgen snä-
rade fast på mej & rej vid stammen. Där
sta vi & såg på varandra. Gode kammem
räkt opp te stäpen på mej; så hade jag
förvissa ätet min siste välling. Jag rop-
te på "Kalle skänk" som bodde i en liten
stuga utan intill; men han trodde väl

4.)

ACC. NR. M. 7018:4

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

att det var själve Facu, som stod vid källan
 så han smälte rej in i sin stova & slodär-
 ra i låg, så då skall efter honom. Ja ha-
 de jag tappat i brädskan; & då var
 däramma, för ja hade arma så fast
 svärda, som jag ruttit i ett skubstycke.
 Men jag kunne ändå vri litet på hqvot,
 kan I tänka er vad jag så? Ja en frind, ^{grön}
 klädd herre med fjädrar i hatten stod
 & rikkede på, Gu vet, om då var mej eller ät-
 gen. Så va en evighet innan skattet smalt,
 men då damp ägen, annars hade vi väl
 skätt där & glatt på varandra är i dag
 älggen & ja. Så kom då hela Welanders jakt-
 följe; & den med fjädrarna i hatten lossa-
 de mej från källan. - Men då kom Welan-
 der samt en ilsken bjur & vrolade. Gå ihjäl
 Pranna-sjävulen; Sir I vilken storlyck häa

57)

ä, hittills har han nöjt sig med 8 fjäskjuta rå-
djur; 28 många då varit på min storskog,
men nu går den rackaren utan vidare
& binder fast storälgen vid en tall. Så
säg i väl att han ä en sagan från kyppte
hä." slöt Velander, som var halvfyller. Men
då ilsknade jag till och sade, "Så förstår
väl en och när att jag bant älgen vid
tallen för att ren säga åt Patrou & herrea-
na här att komma & skjuta honom. Uade
jag velat skjuta älgen så hade jag väl
kört menstungen kallt bässa små mej."
Jag tycker det kan vara nog resonerat
om min person. Här finnes flera vitt-
nen på att patrou Velander sa, "Als i själ-
banna = sjävelen, & kallat mej tjur & rackare
också. Nu reser jag i eftermiddag in till
stan & skaffar mej en "Abtekat" (advokat)

6)

8 tar ut stämning för ärekränkning och
höjande av lössparligt Vappren; för pater-
na att "hadde jag haft skatt i Bössau så
hadde jag lagt dig din fjystrykare." Men Ve-
lander svar och gormade. Så sade den med
fjädrarna i hatten; "nu hör du broer Velander
här dä låter." "Gör du opp i gada med Branding
för det kan bli dig dyrt." Velander höjade till
så vad ska du ha för jag va stor i käftes
mot dig? Persau svarade; "ja ska ha älgens
eller motsvarande älgens värde i kantar-
ter, vilket pateren finner för gott. Så sade
den gränklädde, som bar fjädrar i hatten
"vi ha fäst 2. älgar, 8 dam räcker för oss."
Så fick 15 riksdaler för för krans å den med
fjädrar; som kallades "Ers mäd." Men du kan
bro att jag 8 mi karingsharninga vi smode oss
mä älgakött vintren igenom. 8 detta å på samt,
som ble sig mej mä dia öjen."